

Nr 35.

Av fru **Johansson m. fl.**, om viss ändring i förordningen om mödrahjälp.

Förordningen om mödrahjälp är en av de reformer, som vunnit stor uppskattning hos allmänheten. Genom att förordningen ger plats för en ganska fri tillämpning har man på ett lämpligt sätt kunnat lämna den hjälp, som för tillfället bäst behöves.

Arten av hjälpbehovet har givetvis växlat på grund av olika levnadsförhållanden, men de hjälpformer, som otvivelaktigt taga det största greppet i de medel, som stå till förfogande, äro kostförbättring och tandvård.

I den handbok, som utarbetats av socialstyrelsen som handledning för mödrahjälpnämnderna, tryckes mycket starkt på nödvändigheten av en rationell tandvård under havandeskapet, och att inte partiell tandvård får förekomma, utan villkoret för att erhålla mödrahjälp till tandvårdskostnaden bör vara att full munsanering erhålles, en bestämmelse som vi starkt vilja understryka vikten av. Bland det klientel, som här åsyftas, är den ekonomiska ställningen sällan sådan, att de under en föregående tid haft möjlighet att sköta sina tänder. Tandvårdskostnaderna bli därför ganska stora och utgöra många gånger ända till två tredjedelar av det maximibelopp, som kan utgå. Följden blir att övriga hjälpbehov inte alls eller också endast till en viss del kunna utgå.

För de ensamstående mödrarna, som önska inackordering på mödrahem, finnas inga möjligheter att inom nuvarande ramen av hjälpbeloppet bekosta både en rationell tandvård och inackorderingskostnader, och vad gäller kostförbättringen är denna så nödvändig både för modern och det blivande barnet, att denna hjälpform ej får eftersättas.

Vi vilja också i detta sammanhang framhålla, att det belopp av högst 300 kronor, som stipulerades vid reformens genomförande, då representerade ett större värde än nu, enär levnadskostnaderna ökat inom alla områden.

Det vore därför önskvärt, att under tiden intills man fått tandvården utbyggd på det sätt, som åsyftas i folktandvårdsstadgan, där tandvårdsbehandling är nödvändig, det maximala beloppet kunde höjas, så att det i större utsträckning gav plats till de andra hjälpbehov, som förefinnas och som anses lika nödvändiga för den hjälpsökande.

Med anledning av vad vi ovan framfört tillåta vi oss hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att 1 § andra stycket i mödrahjälpförordningen ändras så, att det får följande lydelse:

»Mödrahjälp lämnas i den form, som för varje särskilt fall finnes lämpligast, i en eller flera poster, dock högst till ett sammanlagt värde av 300 kronor. Föreligger nödvändigheten av tandvård utöver andra hjälpformer, må dock mödrahjälp lämnas till ett sammanlagt värde av högst 350 kronor.»

Stockholm den 19 januari 1943.

Elsa Johansson.

Kerstin Hesselgren.

Hugo Witzell.

Ruth Gustafson.

Sigrid Ekendahl.

Lars V. Lindén.

Blenda Björck.

Hildur Humla.

Märta Öberg.

Carl Hoppe.

Hildur Alvé.

*J. A. Persson,
Tidaholm.*
